

حمام های تاریخی ساری

ابوالفضل نیکویان

سرشناسه	: نیکویان، ابوالفضل، ۱۳۶۲ -
عنوان و نام پدیدآور	: حمام‌های تاریخی ساری / ابوالفضل نیکویان.
مشخصات نشر	: تهران: رسایش نیوز، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۲۸ ص.: مصور.
فروست	: ساری، پژوهی: ۲۵. / دبیر مجموعه ساری پژوهی سیدرحیم موسوی ساری.
شابک	: دوره: 978-600-7792-00-1 : 978-600-7792-81-0
یادداشت	یادداشت موسیقی: فیبا
موضوع	: کتابخانه
	: حمام‌ها -- ایران -- ساری -- تاریخ
	: ساری -- آثار تاریخی
	: موسیقی، سیدرحیم، ۱۳۵۲ -
رده بندی بکره	: GT2846 / ۹۵۹۹۵۹
رده بندی در	: ۳۹۱/۴۳۰۹۵
شماره کتابشناسی ما	: ۷۷۵۲۰۵۳۶



تهران، خیابان بهار شمالی، کوچه شکبیه، پش کوچه شیران، پلاک ۷، واحد ۲
تلفن: ۷۷۵۲۰۵۳۶ - ۰۹۱۲۱۳۰۹۱۳۱ - www.asar.sh.co.ir

حمام‌های تاریخی ساری

ابوالفضل نیکویان

دبیر مجموعه ساری پژوهی: سیدرحیم موسوی ساری

طراحی جلد: زهره ایزدی‌راد

صفحه‌آرایی و گرافیک: علیرضا علی‌نژاد

اجرا: فرشاد علی‌نژاد

لیتوگرافی: فیلم‌گرافیک

چاپ: متین

صحافی: ولیعصر

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

چاپ اول، تهران، ۱۳۹۵

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

فهرست

۷.....	پیش‌سخن
۱۱.....	مقدمه
۱۱.....	حمام در فرهنگ ایران
۱۴.....	معماری حمام‌های ایران
۱۶.....	تزئینات
۱۶.....	زمینه تاریخی
۱۸.....	حمام‌های تاریخی ساری
۲۱.....	حمام وزیری
۲۶.....	حمام حاج درویش علی
۲۹.....	حمام صادق خان
۳۴.....	حمام اصفهانی
۳۷.....	حمام فرح‌آباد
۴۲.....	ساختار معماری حمام قاجاری فرح‌آباد
۴۶.....	سخن پایانی
۴۷.....	منابع

حمام در فرهنگ ایران

حمام از جمله بناهای مدنی ایران است که نمونه‌های بسیاری در سراسر این سرزمین در گذشته به یادگار مانده است. حمام به طور کلی به عنوان یکی از بناهای معماری عام‌المنفعه همچون فضاهای شهری دیگر مانند بازار، مسجد، مدرسه و... دارای اهمیت بسیاری بوده است. واژه حمام در فرهنگ معماری ایران با نام گرمابه شناخته می‌شود. واژه گرمابه ترکیبی از دو کلمه گرم و آبه است در اینجا آبه به معنی آب نیست بلکه آب است. گرمابه مساوی آب گرم نیست بلکه آبه به محل ساختمان گفته می‌شود (پیرنیا، ۱۳۷۶: ۱۹۷).

در فرهنگ پهلوی به فارسی فره‌وشی نیز واژه‌های آپزن و گرماپک آمده است که نشان از به کارگیری چنین واژه‌هایی در زبان پهلوی، پیش از ورود اسلام است. گرماده یا گرمابه ساختمانی همگانی یا اندامی از یک ساختمان یا خانه ویژه شستشوی تن. گرمابه در گذشته یکی از اندام‌های ویژه در مجموعه شهری و روستایی بود (رفیعی سرشکی و دیگران، ۱۳۸۷: ۳۷۵).

مردم ایران چه پیش و چه بعد از ظهور اسلام به پاکیزگی